

ЧАЕС

Виконали учні ХСШ №99

Зміст

- Вступ
- Фінансування ЧАЕС
 - Перша можливість
 - Друга можливість
- Туризм в зоні ЧАЕС
 - Третя можливість
- Висновок. Частина 1.
- Висновок. Частина 2.
 - Зображення
 - Зображення

Вступ

З часу найстрашнішої в історії світової енергетики катастрофи на Чорнобильській атомній станції пройшло вже 30 років.

Загублені для нормальної життєдіяльності території, міста-примари, мільйонна армія ліквідаторів і переселенців, тисячі хворих і таких, що залишаються в зоні ризику - цю спадщину СРСР Україна тягне на своїх плечах.

Фінансування ЧАЕС

Фінансування зони відчуження для України коштує 50 млн доларів в рік: за 15 років, з урахуванням коливань курсу, - це 700 млн доларів. Тільки у 2016 році на зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС і перетворення об'єкту "Укриття" в екологічно безпечну систему буде з держбюджету витрачено 1 млрд грн.

Перша можливість

Перша можливість - будівництво в зоні відчуження Централізованого сховища ядерного палива (ЦХОЯТ). На сьогодні Україна займає сьоме місце у світі по встановленій потужності ядерних енергоблоків (діють 4 АЕС з 15 енергоблоками, одна з яких - Запорізька АЕС з 6 енергоблоками - є найбільшою в Європі, усі реактори типу ВВЭР російського виробництва). За розрахунками фахівців, витрати на будівництво і експлуатацію ЦХОЯТ будуть майже в чотири рази менше, ніж сукупні витрати на вивезення палива в Росію. При цьому інвестиції в ЦХОЯТ окупляться менш ніж через чотири роки експлуатації.

Друга можливість

Ще один варіант не лише скоротити витрати на зміст Чорнобильської зони, але і вивести її, спершу, на рівень самоокуповування - туризм. Екскурсії в зону відчуження офіційно дозволені українською владою з 2010 року. Спочатку туристів було 2-3 тисячі в рік, а минулого року, за словами керівника Державного агентства по управлінню зоною відчуження, тут побувало більше 15 тисяч так званих відвідувачів - термін "турист" не прийнято використати відносно території з радіаційним забрудненням.

Туризм в зоні ЧАЕС

Туризм в зоні ЧАЕС - досить прибуткова справа. Про недоліки пишуть на різних форумах практично усі "чорнобильські туристи". Але частіше вони пишуть про незабутні враження і про бажання побувати в зоні відчуження ще раз .

Третя можливість

Світ зараз активно вивчає принципи поведінки з атомною енергетикою, яка семимильними кроками йде до лідерства на енергоринку, на тлі зниження глобальних запасів нафти, газу і вугілля. І це можна вивчати України, маючи на своїй території такий науковий полігон як Чорнобильська зона.

При розділенні меж Чорнобильської зони відчуження, 10-кілометрова зона навколо ЧАЕС залишиться для промислового використання, а на території 30-кілометрової зони і буде створений біосферно-заповідний фонд загальною площею 227 тисяч гектарів.

Висновок. Частина 1.

Потенційна загроза здоров'ю людини, що знаходиться в зоні відчуження ЧАЕС, існує. Саме тому будь-яка дія персоналу, працюючого на території зони відчуження, - будь то робота, їда або відпочинок, регламентується рядом правил, які покликані забезпечити безпечні умови праці на робочому місці і в місцях тимчасового проживання персоналу в місті Чорнобиль. Незалежно від місця роботи, будь то робота на Чорнобильській АЕС, або роботи по догляду за лісовими насадженнями зони відчуження, роботи по моніторингу довкілля - персонал зобов'язаний виконувати вимоги по радіаційному контролю і радіаційному захисту.

Висновок. Частина 2.

Плануючи створити те або інше підприємство на території чорнобильської зони відчуження, в першу чергу, необхідно довести, чим це буде вигідніше за розміщення його за межами відчужених територій

На наш погляд чорнобильська зона відчуження сьогодні - це цінний природний комплекс, резерват рідкісних видів тварин і рослин. саме створення спеціального заповідника або заповідника на більшій частині території зони відчуження є єдино правильним видом використання чорнобильської зони відчуження.

Зображення

Пряп'ять

Парк в Чорнобилі

Зображення

Мутирована тварина

Криша в Прип'яті

Джерела

- Українська радянська енциклопедія: гол. ред. М. П. Бажан; редкол.: О. К. Антонов та ін. — 2-ге вид. — К.: Головна редакція УРЕ, 1974–1985.
- Туристичні сайти

Дякуємо за
перегляд!

